

ודהוד נפל לבור

דהוד ישב לו, מכווץ מאימה, בתחתית הבור שלתוכו נפל. הוא הרים את ראשו לכיוון האנשים והקולות הקוראים אליו, מפתח הבור. אבל, מבטו הרחיק לכת הלאה, למעלה מהאנשים, עד לשמיים. "יא אללא" – לחש בפחד, "האם נגזר עלי למות כאן בתוך הבוץ? לא תשלח לי הצלה?" חלק מהאנשים התחילו להתפזר, מיואשים, אי אפשר להציל את דהוד, כנראה. אם נגזר על הבן אדם למות, אין עצה ואין תבונה. יישאר בבור עד שימות. מה לעשות? הכל מן אללה. שלחו בינתיים, לקרוא לאחיו, אחיו הגדול של דהוד, שחבריו קוראים לו כחיבה יעוב. יעוב כבר מבוגר: נשוי, יש לו ילדים, דואג לכל המשפחה, כמו אח גדול בגדדי. הגיע יעוב לבור, ובדרך ספרו לו מה קרה: "דהוד נפל לתוך הבור, והבור מלא מים ובוץ, ובקושי הוא נושם. הוא צועק: "תצילו, יא אנשים, תצילו." באים, רוצים לעזור לו, להוציא אותו- אבל הוא, מהנגיד לך, יא יעוב- הוא עצמו אולי לא רוצה לצאת. זאת אומרת, רוצה לצאת מהבור, אם לא יצא ימות- אבל לא נותן שיוציאו אותו. הוא בעצמו לא נותן. תבוא ותראה בעצמך."

יעוב הגיע לשפת הבור וקרא בקול- "דהוד, יא אחי, זה אני, יעוב!" דהוד הרים את ראשו מתוך המים והבוץ וקרא "יעוב! תציל אותי, יא אחי, תציל אותי." יעוב שכב על שפת הבור, הושיט ידו לדהוד וקרא בקול "תן את היד דהוד, תן את היד!" אבל דהוד לא נע. "תן את היד יא דהוד! תן!" דהוד לא נע ולא הזיז את ידו. נשאר יושב, בקושי נושם, אך לא נותן יד לאחיו. "אתה לא יכול להזיז את היד?" שאל יעוב "יכול" ענה דהוד, "יכול".

יעוב הזדקף מיואש "מה אמרנו לך?" אמרו לו אנשים מסביב. "ניסינו, ביקשנו, דיברנו, הוא לא רוצה שיצילו אותו, אומר שרוצה, אבל לא נותן את היד. ישאר בבור בלילה- בבוקר כבר לא יהיה בחיים."

טוב, שייך עבדאללה הוא כל יכול. חכם, מכיר את דהוד, יודע כל. הלכו לשייך עבדאללה- התחננו, ובקו, והבטיחו שישלמו מה שיגיד, רק שיבוא להציל את דהוד. ימות דהוד בלילה, אם לא יהיה מי שיציל אותו. נעתר השייך, בא. סיפרו לו, בדרך, לשייך עבדאללה את הסיפור: איך דהוד יושב בבור, איך לא נותן יד כשמבקשים ממנו, איך בקשו ממנו תן, תן, תן! והוא מסרב. גחן שייך עבדאללה על פתח הבור וקרא "דהוד!" "כן" ענה דהוד "כן." "אני השייך עבדאללה, יא דהוד. באתי להציל אותך. דהוד, בשארית כוחותיו גנח, "תציל אותי יא שייך עבדאללה." השייך עבדאללה הושיט את ידו לדהוד, לחש מספר מילים, ודהוד הושיט את ידו מיד לשייך עבדאללה: השייך תפס את ידו בחזקה ומשך את דהוד החוצה, למעלה, לחיים. זה כוחו של השייך.

יעוב, האח הגדול, הסתודד עם השייך. "מה אמרת לו, יא שייך עבדאללה? מה לחשת לו?, השייך עבדאללה חייד. "אתם כולכם, מה אמרתם לו? תן את היד." דהוד, גם אם חייו בסכנה, לא יתן שום דבר, גם לא את ידו. אף לא נתן זה שום דבר לאף אחד. רק לוקח. אני? אני אמרתי לו" קח את היד שלי, יא דהוד." דהוד, גם אם הוא גוסס, יקח, כל דבר יקח. ימות ולא יתן אבל לקחת תמיד יקח."

כמה דהודים, שכל חייהם רק לוקחים, אתם מכירים, קוראים יקרים? וכמה כאלה נמצאים בתוך הבור עד היום, כיוון שה מסרבים לתת אפילו את היד לאלה המבקשים לעזור להם, וה' לא שלח, להם, עד היום, את שייך עבדאללה, להצילם!?